தானியலே் புத்தகம் - எண் ஆற

யஹெோயாக்கீம்

Jeff Pippenger
2023-12-01

தானியலேும் வளிப்படுத்தலும் ஒரே புத்தகமாகும்; அதபேோலவே, பரிசுத்த வதோகமமும் பழயை ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் அடங்கிய ஒரே புத்தகமாக இரக்கிறத.

> “தவேனுடயை குமாரனாகிய இயசேுவின் வாழ்க்கை, மரணம், உயிர்த்தழெுதல் ஆகியவற்றின் வரலாற, பழயை ஏற்பாட்டில் அடங்கியுள்ள சாட்சியமின்றி முழுமயையாக நிரூபிக்கப்பட முடியாத. புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்த எவ்வளவு தளெிவாக வளிப்படுத்தப்படுகிறாரோ, அதே அளவு தளெிவாக அவர் பழயை ஏற்பாட்டிலும் வளிப்படுத்தப்படுகிறார். ஒன்ற வரவிரக்கும் இரட்சகரைப் பற்றிச் சாட்சி கூறுகிறத; மற்றொன்ற தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தபடியே வந்திரக்கும் இரட்சகரைப் பற்றிச் சாட்சி கூறுகிறத. மீட்பின் திட்டத்தை மதித்த உணரவதற்குப் பழயை ஏற்பாட்டின் வதேவசனங்கள் முழுமயையாகப் புரிந்தகொள்ளப்பட வணே்டும். தீர்க்கதரிசனமிக்க கடந்தகாலத்திலிரந்த ஒளிரம் மகிமயையான ஒளியே, கிறிஸ்தவின் வாழ்க்கயையும் புதிய ஏற்பாட்டின் போதனகைளயையும் தளெிவுடனும் அழகுடனும் வளிப்படுத்தகிறத. இயசேு சயெ்த அற்புதங்கள் அவரடுயை தயெ்வீகத்திற்குச் சான்றாக உள்ளன; ஆனால் அவர் உலகத்தின் மீட்பர் என்பதற்கான மிக வலிமயையான சான்றகள், பழயை ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்களை புதிய ஏற்பாட்டின் வரலாறுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போத காணப்படுகின்றன. இயசேு யூதரிடம், ‘வதேவசனங்களை ஆராயுங்கள்; அவகைளில் உங்களுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு என்ற நீங்கள் நினகைக்கிறீர்கள்; என்னகைக்குறித்த சாட்சி கூறுகிறவகைளும் அவகைளே’ என்ற கூறினார். அந்தக் காலத்தில் பழயை ஏற்பாட்டதைத் தவிர வறேு எந்த வதேமும் இல்லை; ஆகயைால் இரட்சகரின் இந்தக் கட்டளை தளெிவானத.” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

கிறிஸ்த யார் என்பதற்கும் அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதற்கும் மிக வலிமயையான சாட்சி, பழயை ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டின் வரலாற்றில் அவை நிறவைறேிய விதத்துடன் ஒப்பிடப்படும்போததான் வளிப்படுகிறத. அதபேோலவே, தானியலே் மற்றம் வளிப்படுத்தின விசஷேம் ஆகிய புத்தகங்களுக்கிடயையோன தொடர்பும் ஆகும்.

> “வளிப்படுத்தின விசஷேத்தில் வதோகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களும் ஒன்றகூடி முடிவடகைின்றன. இங்கே தானியலே் புத்தகத்திற்கான

> பூரணமாக்கல் இருக்கிறது. ஒன்று தீர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று வெளிப்படுத்தல்.” அப்போஸ்தலர் செயல்கள், 585.

“Complement” என்ற சொல் பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டுவருதல் என்று பொருள். பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றம் கிறிஸ்துவின் “தெய்வீகத்துவத்திற்கான” “மிக வலிமையான” “சான்றாக” இருந்தது. தானியேல் புத்தகத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களின் தெய்வீகத்துவத்திற்கான மிக வலிமையான சான்று, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டபடி அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுதலே ஆகும். தானியேலில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் தொடர்கின்றன; இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு முத்திரை நீக்கப்படும் கடைசி நாட்களில் அவை பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

> “வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு புத்தகம்; ஆனாலும் அது திறக்கப்பட்ட ஒரு புத்தகமுமாகும். இந்தப் பூமியின் வரலாற்றின் கடைசி நாட்களில் நடைபெறவிருக்கும் அதிசயமான நிகழ்வுகளை அது பதிவு செய்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் போதனைகள் உறுதியானவையே அன்றி மர்மமானதும் புரிந்துகொள்ள முடியாததுமல்ல. இதில் தானியேலில் உள்ள அதே தீர்க்கதரிசன வரிசையே மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சில தீர்க்கதரிசனங்களை தேவன் மறுபடியும் கூறியுள்ளார்; அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இதன்மூலம் அவர் காட்டுகிறார். மிகுந்த விளைவில்லாத விஷயங்களை கர்த்தர் மறுபடியும் கூறுவதில்லை.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

> யூதாவின் ராஜாவாகிய யோயாக்கீமின் ஆட்சியின் மூன்றாம் ஆண்டில் பாபிலோன் ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சார் எருசலேமுக்கு வந்து அதை முற்றுகையிட்டான். தானியேல் 1:1.

தானியேல் புத்தகத்தின் முதல் வசனம் சரியான முறையில் கருத்தில்கொள்ளப்படும்போது, அதில் தீர்க்கதரிசனத் தகவல்களின் பெரும் செல்வம் அடங்கியுள்ளது. எங்கள் ஆராய்ச்சியை யோயாக்கீமுடன் ஆரம்பிப்போம்.

யூதாவின் கடைசி மூன்று அரசர்களில் முதலாவதாக யோயாக்கீம் இருந்தான். ஆகையால், அவன் முதல் தூதனுடைய செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். அவனுடைய மகனாகிய யோயாக்கீன், யெகோனியா அல்லது கோனியா என்றும் அறியப்பட்டவன், இரண்டாம் தூதனுடைய செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினான். யோயாக்கீனுக்குப் பின்பு யூதாவின் இறுதியான மூன்று அரசர்களில் கடைசியான சிதேக்கியா வந்தான். சிதேக்கியா மூன்றாம் தூதனுடைய செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். யோயாக்கீம் முதல் தூதனுடைய செய்தியின் ஒரு சின்னம் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பல தீர்க்கதரிசனச் சாட்சிகள் உள்ளன. இந்தச் சான்றுகளைப்

புரிந்துகொள்வது முக்கியமானது; ஏனெனில், தானியேல் முதல் அதிகாரத்தின் முதல் வசனம் முதல் தூதனுடைய செய்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை அது அடையாளப்படுத்துகிறது; மேலும், அந்த உண்மை பதினான்காம் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முதல் தூதனுடைய செய்தியாக முதல் அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்ள அனுமதிக்கும் ஒரு நங்கூரமாக உள்ளது. நாம் இரண்டாம் நாளாகமத்தில் தொடங்குவோம்.

> பட்டயத்திலிருந்து தப்பித்திருந்தவர்களை அவன் பாபிலோனுக்குக் கொண்டு சென்றான்; அங்கே அவர்கள் அவனுக்கும் அவன் மகன்களுக்கும் பாரசீக ராஜ்யத்தின் ஆட்சி வரும்வரை ஊழியக்காரராக இருந்தார்கள். இது எரேமியாவின் வாயினால் கர்த்தர் சொல்லிய வார்த்தை நிறைவேறும்படியாக இருந்தது; தேசம் தன் ஓய்வுநாட்களை அனுபவிக்கும் வரையில் அவ்வாறு நடந்தது; அது பாழாய்க் கிடந்த காலமெல்லாம் ஓய்வுநாளைக் காக்கிறதாயிருந்து, எழுபது ஆண்டுகள் நிறைவேறின. 2 நாளாகமம் 36:20, 21.

லேவியராகமம் இருபத்தாறாம் அதிகாரத்தின்படி நிறைவேற்றப்படாமல் போன சப்தங்களை தேசம் அனுபவிக்கும்படியாகவே பாபிலோனில் எழுபது ஆண்டுகளுக்கான சிறைப்பட்டிருத்தல் நிகழ்ந்தது. எழுபது ஆண்டுகளான சப்தங்கள், பண்டைய இஸ்ரவேல் லேவியராகமம் இருபத்தாறாம் அதிகாரத்தில் உள்ள கட்டளையை அலட்சியப்படுத்திய நானூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குச் சமமானவை. எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பட்டிருத்தலுக்கு முன்னதாக நானூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளான கலகம் இருந்தது. அந்த நானூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளின் முடிவில், மூன்று ராஜாக்கள் நேபுகாத்நேச்சருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படுவார்கள்.

எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்பின் முடிவில், இஸ்ரவேல் திரும்பி வந்து எருசலேமை மறுபடியும் கட்டலாம் என்று ஆணையிடவிருந்த மூன்று ராஜாக்களில் முதலாவனாகிய கோரேசை ஆண்டவர் எழுப்பினார். அந்த மூன்று ராஜாக்களில் மூன்றாவனாகிய அர்த்தசஷ்டா கி.மு. 457 ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது ஆணையைப் பிறப்பித்தான். அந்த மூன்றாவது ஆணை தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், பதினான்காம் வசனத்தில் கூறப்பட்ட இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளின் தொடக்கமாக இருந்தது. 1798 ஆம் ஆண்டில், கடுஞ்சினத்தின் முதல் முடிவு நிறைவுற்றது; தானியேலின் புத்தகம் முத்திரைநீக்கப்பட்டது; மேலும் மூன்று தூதர்களில் முதலாவது வந்தடைந்தான். மூன்றாவது தூதன் 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று வந்தடைந்தான்.

யூதாவின் கடைசி மூன்று அரசர்களும் நேபுகாத்நேச்சாரால் எதிர்கொள்ளப்பட்டார்கள்; யெகோயாகீமின் சிறைப்பிடிப்பின் போது எழுபது ஆண்டுகள் ஆரம்பமானது. அது பாபிலோன் அழிக்கப்பட்டதுவரை நீடித்தது; பாபிலோனை அழித்த தளபதியான (கோரேஸ்), அதற்குப் பிறகு விரைவில் அரசனானவன், மூன்று கட்டளைகளில் முதலாவது

கட்டளையைப் பிறப்பித்தான். மூன்றாவது கட்டளை, மூன்று தூதர்களில் மூன்றாமவரின் வருகையோடு முடிவடைந்த மாலைகளும் காலைகளும் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தை ஆரம்பித்தது. கிறிஸ்து எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தோடு அடையாளப்படுத்துகிறார்.

எழுபது ஆண்டுகளின் ஆரம்பம், நபுகாத்நேச்சார் எருசலேமுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட முதல் தாக்குதலினால் நிகழ்ந்தது. எழுபது ஆண்டுகளின் முடிவு, பாபிலோன் அழிக்கப்பட்டதினால் குறிக்கப்பட்டது. நபுகாத்நேச்சாரால் தாக்கப்பட்ட மூன்று ராஜாக்களில் மூன்றாமவனின் மீது, எருசலேமின் இறுதியானதும் முழுமையானதுமான அழிவு வந்திறங்கியது. எருசலேமின் அழிவு படிப்படியாக நிகழ்ந்தது. கடைசி மூன்று ராஜாக்கள் ஒரே தீர்க்கதரிசனச் சின்னத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; அதாவது, அவர்கள் அனைவரும் நபுகாத்நேச்சாரால் தாக்கப்பட்டிருந்தனர். இரண்டாயிரத்து முந்நூறு நாட்களின் முடிவில் இருந்த மூன்று தூதர்கள் எவ்வாறு ஒரே சின்னமாக இருந்தார்களோ, அதுபோலவே, அவர்கள் அனைத்தும் ஒரே சின்னமாக இருந்த மூன்று ஆணைகளுக்கு முன்னுருவாக இருந்தனர்.

> “எஸ்றாவின் ஏழாம் அதிகாரத்தில் அந்த அரசாணை காணப்படுகிறது. வசனங்கள் 12-26. அதன் மிக முழுமையான வடிவில் அது கி.மு. 457-ஆம் ஆண்டில் பாரசீக அரசனான அர்தசஷ்டாவினால் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் எஸ்றா 6:14-இல், எருசலேமிலுள்ள கர்த்தருடைய ஆலயம் ‘பாரசீக ராஜாவாகிய கோரேசு, தரியு, அர்தசஷ்டா ஆகியோரின் கட்டளையின்படி [விளிம்புக் குறிப்பில், “அரசாணை”]’ கட்டப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மூன்று ராஜாக்களும், அந்த அரசாணையைத் தொடங்கியும், மறுபடியும் உறுதிப்படுத்தியும், முழுமைப்படுத்தியும், 2300 ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தைக் குறிக்க தீர்க்கதரிசனத்திற்குத் தேவையான பரிபூரண நிலைக்கு அதை கொண்டு வந்தார்கள். அரசாணை முழுமையடைந்த காலமான கி.மு. 457-ஐ அந்தக் கட்டளையின் தேதியாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது, எழுபது வாரங்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒவ்வொரு குறிப்பும் நிறைவேறியிருந்தது என்று காணப்பட்டது.” The Great Controversy, 326.

தீர்க்கதரிசனத்தின் பூரணத்திற்காக அந்த மூன்று கட்டளைகளும் அவசியமானவை என்று சகோதரி வைட் அடையாளப்படுத்துகிறார். அவை ஒன்றுக்கொன்று கொண்டுள்ள தொடர்பை அவர் வரையறுக்கிறார்; அப்படிச் செய்வதன்மூலம், எபிரெய மொழியின் “சத்தியம்” என்ற சொல்லின் இலக்கணப் பண்புகளையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். முதல் கட்டளை தோன்றச் செய்தது, இரண்டாம் கட்டளை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது, மூன்றாம் கட்டளை “எழுபது வாரங்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒவ்வொரு குறிப்பையும்” பூர்த்தி செய்தது என்று அவர் கூறுகிறார். எபிரெய மொழியின் “சத்தியம்” என்ற சொல், எபிரெய எழுத்துமாலையின் முதல், பதின்மூன்றாம், மற்றும் கடைசி எழுத்துகளின் சேர்க்கையால் உருவாக்கப்படுகிறது. முதல் கட்டளை

தோற்றுவித்தது, இரண்டாம் கட்டளை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது, கடைசி கட்டளை தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது. அந்த மூன்று கட்டளைகளும் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் எனும் கையொப்பத்தை உடையவையாக இருந்தன; மேலும், மூன்றாம் கட்டளை எழுபது ஆண்டுகள் முடிந்த பின்பு மிகவும் பின்னரே வந்திருந்தபோதிலும், அவை பாபிலோனில் இருந்த சிறைப்பிடிப்பின் எழுபது ஆண்டுத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவில் நிறைவேற்றப்பட்டன. அந்த மூன்று கட்டளைகளும் படிப்படியானவையாக இருந்தன; அவை மூன்று கட்டளைகளாக இருந்தபோதிலும், இன்னும் அவை ஒரே தீர்க்கதரிசனச் சின்னமாகவே இருந்தன.

முதல் தூதன் 1798 ஆம் ஆண்டில் வந்தான்; இரண்டாம் தூதன் 1844 ஆம் ஆண்டின் வசந்த காலத்தில் வந்தான்; மூன்றாம் தூதன் 1844 அக்டோபர் 22 அன்று வந்தான். அந்த மூன்று தூதர்களும் ஒரே தீர்க்கதரிசனச் சின்னமாக இருந்து, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் நித்திய சுவிசேஷத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

> "முதல் மற்றும் இரண்டாம் செய்திகளும் 1843 மற்றும் 1844-ஆம் ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டன; இப்போது நாம் மூன்றாம் செய்தியின் அறிவிப்பின் கீழ் இருக்கிறோம்; ஆனால் இந்த மூன்று செய்திகளும் இன்னும் அறிவிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகவே உள்ளன. சத்தியத்தைத் தேடிக்கொண்டிருப்போருக்குப் அவை மீண்டும் அறிவிக்கப்படுவது, இதுவரை எப்போதும் இருந்ததுபோல இப்போதும் அத்தியாவசியமானதே. எழுத்தாலும் குரலாலும் நாம் அந்த அறிவிப்பை முழங்க வேண்டும்; அவற்றின் வரிசையையும், நம்மை மூன்றாம் தூதனுடைய செய்திவரை கொண்டு வரும் தீர்க்கதரிசனங்களின் பயன்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தி காட்ட வேண்டும். முதல் மற்றும் இரண்டாம் செய்திகளின்றி மூன்றாம் ஒன்று இருக்க முடியாது. இந்த செய்திகளை நாம் உலகத்திற்கு வெளியீடுகளிலும் உபதேசங்களிலும் அளிக்க வேண்டும்; தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் நிகழ்ந்தவைகளையும் நிகழவிருப்பவைகளையும் எடுத்துக்காட்டி." Selected Messages, book 2, 104, 105.

யூதாவின் கடைசி மூன்று ராஜாக்களும் ஒரே அடையாளமாக இருந்தார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் பாபிலோன் ராஜாவினால் பல்வேறு அளவுகளில் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டனர். யூதாவின் கடைசி மூன்று ராஜாக்கள், மூன்று கட்டளைகள், மற்றும் மூன்று தூதர்கள்—தெளிவாக மூன்றாக இருந்தபோதிலும்—ஒரே தீர்க்கதரிசன அடையாளமாகவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

கடைசி மூன்று ராஜாக்கள் எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்பின் தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கத்தின் தீர்க்கதரிசனச் சூழலின் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர்; ஆகையால், அவர்கள் எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்பின் முடிவை விளக்கும் அந்த ஆரம்பத்தின் ஓர் அங்கமாகவும் ஆகின்றனர். சிறைப்பிடிப்பு மூன்று ராஜாக்கள்

படிப்படியாக கீழ்ப்படுத்தப்பட்டதினால் தொடங்கி, இறுதியில் ராஜ்யமும் அதன் தலைநகரமும் அழிக்கப்பட்டதுடன் முடிந்தது. அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவு பாபிலோன் ஜாதியும் தலைநகரமும் அழிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது; அதுவே படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட மூன்று கட்டளைகளின் வருகையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு ஆண்டுகளான தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கம் படிப்படியாக வழங்கப்பட்ட மூன்று கட்டளைகளால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; அது, படிப்படியாக வழங்கப்பட்ட மூன்று செய்திகளைக் கொண்டிருக்கும் இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு ஆண்டுகளான தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவை விளக்குகிறது.

மூன்று தூதர்களும், அவர்களுக்குரிய மூன்று செய்திகளும், மூன்று ராஜாக்களாலும் அவர்களின் முற்போக்கான மூன்று கட்டளைகளாலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிருந்தன. தமக்குரிய மூன்று கட்டளைகளை அறிவித்த அந்த மூன்று ராஜாக்கள், நெபுகாத்நேச்சாருக்கு எதிரான தங்களது கலகச் செய்திகளை ஒவ்வொருவரும் முன்வைத்த மூன்று முற்போக்கான ராஜாக்களால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிருந்தனர். கலகத்தின் மூன்று செய்திகள், மூன்று கட்டளைகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தன; அவை மறுபடியும் மூன்று செய்திகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தன. ஒன்று எழுபது ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனத்தை ஆரம்பிக்கிறது; அது மறுபடியும் இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனம் ஆரம்பிப்பதுடன் முடிவடைகிறது; அது 1844-இல் மூன்றாம் தூதரின் வருகையின்போது முடிவடைகிறது. தேசம் தன் ஓய்வுநாளை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்த அந்த எழுபது ஆண்டுகளை 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது.

யகோயாக்கீம், கோரேஷின் முதல் ஆணையையும் வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தின் பதினான்காம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் முதல் தூதனின் செய்தியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இதற்கும் அப்பால், யூதாவின் கடைசி மூன்று அரசர்களின் மூன்று சாட்சிகள், மூன்று ஆணைகள், மற்றும் மூன்று தூதர்களின் செய்திகள், யகோயாக்கீமின் அடையாளத்தைப் பற்றிய துல்லியமான தகவலை வழங்குகின்றன; ஏனெனில் மூன்று தூதர்களின் தீர்க்கதரிசன வரலாறு ஈர்ப்பினால் மிகவும் கவனமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று செய்திகளும் ஒவ்வொன்றாக ஒரு வரலாற்றுப் பிரவேசத்தையும் அதன் பின்பு ஒரு வரலாற்றுச் சக்தியூட்டலையும் உடையவையாகும்.

முதல் தூதன் 1798 ஆம் ஆண்டில் வந்தான்; மேலும், ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆண்டு என்ற கொள்கையின் உறுதிப்பாட்டினால், 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று அதிகாரமளிக்கப்பட்டான்.

> “1840 ஆம் ஆண்டில், தீர்க்கதரிசனத்தின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நிறைவேற்றம் பரவலான ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் முன்பு, இரண்டாம் வருகையை அறிவித்த முன்னணி

ஊழியர்களில் ஒருவரான ஜோசயா லிட்ச், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 9 ஆம் அதிகாரத்தின் ஒரு விளக்கவுரையை வெளியிட்டு, ஒட்டோமன் பேரரசின் வீழ்ச்சியை முன்னறிவித்தார். அவருடைய கணக்கீட்டின்படி, இந்த அதிகாரம் 1840 ஆகஸ்ட் 11 ஆம் தேதியில் கவிழ்க்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது; அப்போது கான்ஸ்டான்டினோப்பிளிலிருந்து ஒட்டோமன் அதிகாரம் முறியடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படலாம். 'இதுவே அப்படியே இருப்பது கண்டறியப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.'"

"குறிப்பிடப்பட்ட அந்தத் துல்லியமான காலத்திலேயே, துருக்கி, தன் தூதுவர்களின் மூலம், ஐரோப்பாவின் கூட்டணி வல்லரசுகளின் பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொண்டது; இவ்வாறு தன்னை கிறிஸ்தவ ஜாதிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்துக்கொண்டது. அந்த நிகழ்வு முன்னறிவிப்பைத் துல்லியமாக நிறைவேற்றியது. இது அறியப்பட்டபோது, மில்லரும் அவருடைய சகாக்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த தீர்க்கதரிசன விளக்கக் கோட்பாடுகள் சரியானவை என்பதில் பெருந்திரளானோர் நிச்சயமடைந்தார்கள்; மேலும் அட்வென்ட் இயக்கத்துக்கு அதிசயமான ஒரு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. கல்வியறிவும் உயர்ந்த நிலையுமுள்ளவர்கள் மில்லருடன் இணைந்து, அவரது கருத்துகளைப் பிரசங்கிப்பதிலும் வெளியிடுவதிலும் ஈடுபட்டார்கள்; 1840 முதல் 1844 வரை அந்தப் பணி விரைவாக விரிந்தது." The Great Controversy, 334, 335.

முதல் தூதன் 1798 ஆம் ஆண்டில் நியாயத்தீர்ப்பின் துவக்கத்தை அறிவித்தபடி வந்தான்; ஆனால் அந்தச் செய்தி, வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு நாள் ஒரு ஆண்டைக் குறிக்கிறது என்ற வில்லியம் மில்லரின் அடையாளப்படுத்தலின் செல்லுபடியாக்கத்தின் மேல் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது. அந்தக் கொள்கை "1840 ஆகஸ்ட் 11 ஆம் தேதி" உறுதிப்படுத்தப்பட்டது; இதனால் முதல் செய்தி வல்லமையூட்டப்பட்டது. 1843 என்ற வேதாகம ஆண்டில் நிகழும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் வருகை, 1844 ஆம் ஆண்டிற்குள் நீண்டுசென்று, அந்த முன்னறிவிப்பு தோல்வியடைந்தபோது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினான்காம் அதிகாரத்தின் இரண்டாம் தூதன் வந்தான். 1844 ஆம் ஆண்டின் வசந்தகாலத்தில் அந்த முன்னறிவிப்பு தோல்வியடைந்தபோது, புராட்டஸ்டண்ட் சபைகள், ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆண்டு என்ற மில்லரின் விதியை நிராகரித்து, பாபிலோனின் குமாரத்திகளாயின. அதன் பின்னர், 1844 ஆம் ஆண்டின் கோடைக்காலத்தில், அந்தச் செய்தி நள்ளிரவு கூக்குரலின் செய்தியோடு இணைக்கப்பட்டபோது வல்லமையூட்டப்பட்டது. 1844 அக்டோபர் 22 ஆம் தேதி நள்ளிரவு கூக்குரலின் செய்தி நிறைவேறியபோது, மூன்றாம் தூதன் தன் செய்தியுடன் வந்தான்.

1863 ஆம் ஆண்டில் லவோதிக்கேயா அட்வென்டிசத்தின் கீழ்ப்படியாமையினால், தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு பண்டைய இஸ்ரவேல்

வனாந்தரத்தில் அலைந்த வரலாற்றை மீண்டும் அனுபவிக்கும்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மூன்றாம் செய்தியின் வல்லமையூட்டல் செப்டம்பர் 11, 2001 வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த மூன்று செய்திகளிலும் ஒவ்வொன்றும் முதலில் வரலாற்றில் வந்து, அதன் பின்னர் வல்லமையூட்டப்படுகின்றன.

யெகோயாகீமும் சீருசும் முதல் தூதனின் வருகையை அல்ல, அதன் வல்லமையூட்டப்படுதலையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். யூதாவின் கடைசி மூன்று ராஜாக்களில் யெகோயாகீம் முதலாவனாக இருந்தபோதிலும், மேலும் அவர் முதல் தூதனின் செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், அவரும் சீருசும் வெளிப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகள், அவர்கள் இருவரும் முதல் தூதனின் வல்லமையூட்டப்படுதலின் அடையாளங்களே அன்றி, முதல் தூதனின் வருகையின் அடையாளங்கள் அல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. யெகோயாகீமின் வரலாற்றில் முதல் செய்தியின் வருகை, யூதாவின் கடைசி ஏழு ராஜாக்களில் முதலாவனான மனாசே ஆகும்.

எருசலேமின் முழுமையானதும் இறுதியுமான அழிவிற்கு முன்பாக ஏழு ராஜாக்கள் இருந்தனர். அந்த ஏழு ராஜாக்கள், அவர்கள் முன்மாதிரியாகக் காட்டியிருந்த வரலாறு 1798 முதல் 1844 வரை இருந்ததுபோலவே, ஒரு முன்னேற்றமுள்ள வரலாற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். முதல் தூதன் 1798-ல் வந்தான்; மூன்றாவது தூதன் 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் தேதி வந்தான். 1798 முதல் 1844 வரையான வரலாறு, முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வரலாறாகும். மூன்றாவது தூதனின் வரலாறு 1844-ல் ஆரம்பமானது. Sister White, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தின் ஏழு இடிகளின் குறியீட்டைப் அடையாளப்படுத்தும்போது, அந்த ஏழு இடிகள் முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வரலாற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, ஆனால் மூன்றாவது தூதனை அல்ல என்று கூறுகிறார்.

> "ஏழு இடிகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு யோவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷ ஒளி, முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் செய்திகளின் கீழ் நிகழப்போகும் சம்பவங்களின் ஒரு வரைவுரையாக இருந்தது." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

வெளிப்படுத்தல் பத்தாம் அதிகாரத்தின் ஏழு இடிகளின் வரலாறு, 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று முதல் தூதன் வல்லமையூட்டப்பட்ட வரலாற்றிலிருந்து 1844 அக்டோபர் 22 அன்று நிகழ்ந்த மகா ஏமாற்றம் வரையிலான வரலாற்றை வலியுறுத்துகிறது; ஆயினும், அது முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் முழு வரலாற்றையும் உட்கொள்கிறது. ஏழு இடிகளின் பொதுவான பயன்பாடு, அது 1798 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1844 அக்டோபர் 22 வரை உள்ள காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதாகும். 1798 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மகா ஏமாற்றம் வரையிலான முதல் தூதனின் வருகையின் வரலாறு, முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வரலாறே ஆகும்; அது தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ஏழு

இடிகளாக பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏழு இடிகள், யூதாவின் கடைசி ஏழு ராஜாக்களாலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டன. அந்த ராஜாக்களில் கடைசி மூவர், தொடர்ச்சியான ராஜாக்களை மட்டும் அடையாளப்படுத்தியவர்கள் அல்ல; அவர்கள் ஒன்றிணைந்து முதல், நடு, கடைசி என அமைந்த ஒரே அடையாளமாக இருக்கின்றனர்.

மூன்று தூதர்களின் வரலாற்றில், முதல் செய்தி ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று வல்லமையூட்டப்பட்டது; யகொயாகீமும் கோரேசும் இருவரும் அந்த நிகழ்விற்கு முன்மாதிரிகளாயிருந்தனர்.

அடுத்த கட்டுரையில் இம்மிக முக்கியமான சத்தியங்களை நாம் தொடர்ந்து அடையாளம் காண்போம்.

> “கடுமையான நேர்மை ஒவ்வொரு மாணவராலும் மதிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மனமும் தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையின் பக்கம் பயபக்தியுள்ள கவனத்தோடு திரும்ப வேண்டும். இவ்வாறு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவோருக்கு ஒளியும் கிருபையும் அளிக்கப்படும். அவர்கள் அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து அதிசயமான காரியங்களை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாள்முதல் கவனிக்கப்படாமல் காணப்படாமலிருந்து வந்த மகத்தான சத்தியங்கள், தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து அவற்றின் சொந்தத் தூய்மையில் பிரகாசிக்க வேண்டியவையாக உள்ளன. தேவனை மெய்யாக நேசிக்கிறவர்களுக்கு, பரிசுத்த ஆவியானவர் மனதில் மங்கிப்போயிருந்த சத்தியங்களை வெளிப்படுத்துவார்; மேலும் முற்றிலும் புதிய சத்தியங்களையும் வெளிப்படுத்துவார். தேவனுடைய குமாரனின் மாம்சத்தை உண்டு, அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிறவர்கள், தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகங்களிலிருந்து பரிசுத்த ஆவியால் ஏவப்பட்ட சத்தியத்தை எடுத்துவருவார்கள். அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்க முடியாத சக்திகளைச் செயல்பாட்டிற்குக் கொண்டுவருவார்கள். மனுஷரின் மனதிலிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்த இரகசியங்களை அறிவிக்கச் சிறுவர்களின் உதடுகள் திறக்கப்படும். இந்த உலகத்தின் ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படியாக உலகத்தின் மூடமானவற்றை ஆண்டவர் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்; வல்லவர்களை வெட்கப்படுத்தும்படியாக உலகத்தின் பலவீனமானவற்றையும் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்.
>
> “எமது பாடசாலைகளில் வேதாகமம் அவநம்பிக்கையின் நடுவில் இடுக்கிவைக்கப்படுமாறு கொண்டு வரப்படக் கூடாது. வேதாகமமே கல்வியின் அடித்தளமாகவும் பொருட்சாராம்சமாகவும் ஆக்கப்பட வேண்டும். கடந்த காலத்தில் நாம் அறிந்திருந்ததைவிட ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையைப்பற்றி இப்போது மிக அதிகமாக அறிந்திருக்கிறோம் என்பது உண்மை; ஆனால் இன்னும் கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியது மிகவும் அதிகம் உள்ளது. அது ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையாகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்;

மலேும் எல்லாவற்றிலும் முதலும், கடைசியும், சிறந்ததமாக மதிக்கப்பட
வணே்டும். அப்பொழுத உண்மயைான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி
காணப்படும். மாணவர்கள் ஆரோக்கியமான சமயப்பண்புடயை
குணங்களை வளர்த்துக்கொள்வார்கள்; ஏனனெில் அவர்கள்
தவேனுடயை குமாரனின் மாம்சத்தை உண்டு, அவருடயை இரத்தத்தைப்
பானம்பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் கவனிக்கப்பட்டும் பணேப்பட்டும்
இல்லாவிட்டால், ஆத்துமாவின் ஆரோக்கியம் சீரழியும். ஒளியின்
கால்வாயிலயேே நிலைத்திருங்கள். வதோகமத்தைப் படியுங்கள்.
தவேனுக்கு உண்மயைோடு சவேை சயெ்கிறவர்கள்
ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். உண்மயைுள்ள எந்தச் சயெலயைும்
பலனின்றி போக அனுமதிக்காதவர், விசுவாசத்திற்கும் நரே்மைக்கும்
உரிய ஒவ்வொரு சயெலயைும் தம்முடயை அன்பும் அங்கீகாரமும்
ஆகிய விசஷேச் சின்னங்களினால் கிரீடமிடுவார்." Review and Herald,
August 17, 1897.